

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput VIII. De Theodoro sacrorum vasorum custode Antiochensis
Ecclesiae: & quomodo Julianus avunculus Juliani Apostatae, ob sacra vasa
violata, à vermibus corrosus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

admodum ac peregrina spectantibus sunt visa. Quæ Christiani publice proponentes, traducere coeperunt, irridendo Paganos. At illi numero quamplurimi, in unum congregati, in Christianos irruunt; pars gladiis & lapidibus; pars obvio quoque telo armati. Multisque interfectis; quibusdam etiam ad religionis nostræ contumeliam cruci suffixis, plurimos vulneratos reliquerunt. Hanc ob causam Christiani quidem opus quod inchoaverant, imperfectum dimiserunt: Gentiles vero, Juliano Imperium ineunte, Georgium trucidarunt. Idque ita se habere ipse Imperator testatur. Qui profecto nunquam id confessus esset, nisi veritas ipsa eum adegisset. Maluisset enim, ut opinor Christianos aut quoscumque alios, Georgii interfectores esse, quam Paganos. Sed tamen veritatem rei non celavit. Et in Epistola quidem quam ad Alexandrinos ea de re scripsit, visus est graviter succensere. Verum literis duntaxat eos oburgavit: Prænam vero remisit, in gratiam, ut ipse ait, Serapidis Præsidis eorum urbis, & Alexandri conditoris, & Juliani avunculi sui, qui antea Præfectus fuerat Ægypti atque Alexandriæ. Vir Gentilium superstitioni supra modum addictus, & qui Christianos gravissimo odio prosequeretur: adeo ut quantum quidem in ipso erat, contra Imperatoris sententiam persecutio Christianorum ad eandem usque processerit.

Ἄξένα ἐδόκει δημοσίᾳ τὰ ταῦτα ἀποθέσθαι οἱ χριστιανοὶ, ἐπὶ ὀμπλον ἐπιβήσασθαι τοῖς ἐκκλησιαστικῶν οἱ δὲ, πληθῶν εἰς ταῦτο συλλήθητες, ἐπῆλθον τοῖς χριστιανοῖς οἱ μὴ ἐξουσιοῦντο ἡλίθοις οἱ δὲ ἑτέρω τὰ ὡς ἐτυχεν ὀπισθὰ κρούσασθαι καὶ πολλὰς ἀνελόντες, ὅθεν ἦσαν αὐτῶν ἐφ' ὕψει τῆς θρησκείας, τραυματίας ὅθεν πλείους κατέσταν ἔτι τῆς τῆς χριστιανῶν μὴ τὸ δέχθαι ἔργον, ἀτελες ἐγκαλέσασθαι οἱ δὲ ἐκκλησιαστικῶν, Ἰππιδίου τῆς ἰουλιανῆς βασιλείας, τὸν γεώργιον ἀνέλον μαρτυροῦν καὶ βασιλεὺς αὐτὸς τῆς ἕως ἔχειν ὅτις ὁμοῦ μολόγησεν, εἰ μὴ ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἐκείνη ἠθέλετο ὁμοῦ, χριστιανὸς οἰσεδῆσθαι ἑλλῶνας εἶναι τὸς γεωργίους φορέας ἀλλ' ὁμοῦ δὲ ἀπεκρύψασθαι φάνε γένεσθαι τῶν περὶ τῆς ἀλεξανδρείας Ἰππιδίου ἕως χαλεπαίνων μέχρι τῆς γραμμάτων μνημονεῖμψατο, καὶ τῶν τιμωρίαν σωεργήσεν ἀπὸ οἱ φησὶ τῆς περὶ σάραπιν τῶν τῶν πολιτῶν, καὶ ἀλεξανδρον τὸν οἰκιστῆν καὶ ἰουλιανὸν τὸν αὐτὸν θεῖον, ὃς περὶ τῆς ἀρπῆς καὶ τῆς ἀλεξανδρείας αὐτῆς ἤρξεν ἀπὸ ἐστὰ μάλιστα ἐκκλησιαστικῶν χαρῶν, καὶ τῶν χριστιανῶν ὑπερφυσῶν μισῶν, ὡς τὸ γε κατ' αὐτὸν, ἰουλιανῶν τῆς ἑκκλησιαστικῆς γῆμης, καὶ μέχρις αἰματῶ κακῶς παθεῖν τῶν χριστιανῶν.

CAPUT VIII.

De Theodoro sacrorum vasorum custode Antiochensis Ecclesie: & quomodo Julianus avunculus Juliani Apostata, ob sacra vasa violata, à vermibus corrosus est.

QUicum tunc temporis Antiochensis Ecclesie donaria, quæ plurima erant ac pretiosissima, ademisset & in Imperatoris ararium transferri curasset, sacrasque ædes occludi iussisset, omnes statim clerici autugisse dicuntur. Solum Theodorus Presbyter remansit in civitate. Quem ille utpote sacrorum vasorum custodem, qui eorum notitiam tradere valeret, comprehensum gravissime cruciavit. Quumque inter tormenta forti animo respondisset, & in Christianæ fidei confessione enitisset, ad extremum

Κεφ. η'.

Περὶ Θεοδώρου ἑπισκόπου Ἀντιοχείας καὶ αὐτῶν τῶν ἁγίων ἡρώων ἰουλιανῶν ἑκκλησιαστικῶν τοῖς ἐκκλησιαστικῶν.

Λέγεται γένεσθαι ἀπὸ τῶν ἀφελῶν, καὶ εἰς τὸς βασιλεῖς μὴ ἰουλιανῶν, πλείους ὄντας καὶ πρὸς τὰ ἀναθήματα τῆς ἀντιοχείας ἐκκλησιαστικῶν καὶ τὸς ἐκκλησιαστικῶν τόπους ἀποκλείσασθαι, καὶ γένεσθαι μὴ πάντας τὸς κληρικούς μόνον ἰουλιανῶν ἐργὸν τὸν πρεσβύτερον, μὴ ὑποχωρήσασθαι τῶν τῶν ὡς φύλακα τῶν κειμηλίων, τῶν τῶν γῶσιν καταμύσσειν δωρεῶν συλλαβῶν, δεινῶς ἠκίσασθαι τὸ τελευτῆσαι.

ἀναρρηθῆναι ξίφει ἀποστάξει, ὡδ' ἀπάσαν
 βάσανον ἀνδρείως δοκονάμενον, καὶ ἐν ταῖς
 ἰσχυρῶν δόγμασι ὁμολογίας ἠυδοκμηκό-
 τας ἐπεὶ ἵτα ἱεροῦ σιδήρου ἠέσασθε, ὡς ἰσχυρῶν
 αὐτὰ καὶ ἔδραφες, ἐπέλωθασε καὶ βλασφη-
 μίας ὅσα γὰρ ἠέσασθε τὸν Χριστὸν, ἐμάτισεν
 ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὴν ὕβριν ἐπὶ ἔκστησεν αὐτὰ καὶ τὸ
 αἰδοῖον καὶ τὰς ἀμφὶ τῆτο ἀναγκαίως πόρας
 διεφθάρη καὶ καταπέσασθε αἱ τῆδε σάρκες,
 εἰς σκώληκας μέτεβαλον, καὶ τὸ πάθος ἐκράτη
 τῆ ἰατρῶν τέχνης ἔμεναι τῆ ὡς βασι-
 λέα αἰδοὶ καὶ δεῖ, διὰ παντὸς ἀπὸν Φαρμά-
 κων πέρας ἐληλύθεισαν πολυμίξες τὲ καὶ
 πλειόνας ὄρνεις θύοντες, τὰ τέτων λίπη τὰ διε-
 φθόρα μέρη ἐπέπλαθον, καὶ εἰς τὴν Ἰπ-
 θάνειαν ἔξεκαλῆντο σκώληκας ἀλλ' ἔδ' ἐν
 ἡνὸν ἐν βαθεῖ καὶ ἀκρυπτόμοι, πρὸς τὰς
 ζωῆς σάρκας εἴπον, καὶ ἔως ὅτε αὐτὸν ἀνεί-
 λον, ἔδ' ἐλίπον κέρουτες ἐδόκει ἵ καὶ θεομη-
 ναι τοιαύτη χρῆσασθε συμφορὰ καθότι καὶ
 ὁ τῆ βασιλικῶν ταμείων φύλαξ, καὶ ἄλλοι
 πῆς τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις ἀρχεῖν Ἰπτε-
 ραμύρων, νεανιδυσάμοι καὶ τ' ἐκκλησίας,
 ὡς ἀδύνατος καὶ ἐλεεινὸς τὸν βίον κατέλυσαν, ὡς
 ἰσχυρῶν ὄργης καὶ ἀδικαδ' ἐπέτες.

A gladio eum obruncari jussit. Postquam
 vero sacra vasa diripuisset, projectis illis
 in solum, cœpit illudere: & impia ad-
 versus Christum pro animi sui libidine
 locutus, sedit super illa, & contumeliam
 exaggeravit. Quo facto, statim ejus ge-
 nitalia, & circumposita ad meatus ne-
 cessarios loca, corrupta sunt: & earo il-
 larum partium computrescens, in ver-
 mes ebullit. Morbus denique omni
 medicorum arte superior fuit: tametsi
 præ Imperatoris reverentia ac metu,
 omnia medicamentorum genera exper-
 ti essent, & pretiosis ac pinguibus avibus
 immolatis, adipem earum putrefactis
 corporis partibus imposuissent, & ver-
 mes ad superficiem cutis eliciuissent. Ni-
 hil tamen proficere valuerunt. Nam ver-
 mes in profundo abditi, ad integras ad-
 hue carnes proserpebant: nec à depa-
 scendo cessarunt, priusquam ipsum ne-
 cessent. Hanc potro calamitatem inve-
 tam ei fuisse divinitus, cuncti existima-
 runt. Nam & Comes largitionum sa-
 crarum, & alii quidam summis in pala-
 tio dignitatibus præditi, cum petulante
 illuissent Ecclesiæ, insperato ac misera-
 bili exitu perierunt, tanquam indignati-
 onis Dei sententiâ condemnati.

Κεφ. θ.

Ἡμεῖς μαρτυροῦμεν τὸν ἀγιῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ζήνωνος, ἐκ
 τῶν ἐν τῇ πόλει.

CAP. IX.

De Martyrio Sanctorum Eusebii, Nestabii,
 & Zenonis in civitate Gaza.

Ἐπεὶ δὲ εἰς τῆτο ἀπορήθην λόγος, καὶ
 τὴν γεωργίαν καὶ θεοδώρα ἀναίρεσιν
 ἐπέστηθον, καὶ ἔχον δοκῶ ποιήσασθε μνή-
 μων εὐσεβείας, καὶ νεσάβου, καὶ ζήνωνος τῶν
 ἀδελφῶν ἔς καὶ τῆτο μισῶν ὁ τῶν γα-
 ζαίων δῆμοι οἰκοὶ κρυπτόμοις συελάσαν-
 τες, καὶ δεσποῦντο τὰ πρῶτα παρέδοσαν,
 καὶ ἐμασίγησαν ἐπέλα συεληθόντες εἰς
 θάλασσαν, πλείστα αὐτῶν κατεβόησαν, ὡς κα-
 κερησάντων τὰ ἱερά, καὶ ἐπὶ καθαιρέσει
 καὶ ὕβρι εἰς ἑλληνισμῶ, τὰ παρελθόντα χε-
 ρῶν ἀποχρησάμοι ἐν τῷ τὸ κεκαχθῆναι, καὶ
 παροτρύνειν ἀλλήλους εἰς τὸν κατ' αὐτῶν
 φόνον, ἐν πλῆθεισαν θυμῶ καὶ ὡς ἀκελευ-
 σαμένοι ἑαυτοῖς, οἳ γὰρ δῆμοι ἑσασθῶν
 εἰσθε, κατέδραμον εἰς τὸ δεσποῦντο καὶ
 ἔξαγαγόντες αὐτοὺς, ὡμότερα διεχρήσαντο.

Sed quoniam ad hunc sermonem de-
 venimus, & Georgii ac Theodori
 eadem jam commemoravimus, oppor-
 tunum nunc videtur, ut Eusebii, Nestabi,
 & Zenonis fratrum mentionem fa-
 ciamus. Quos populus Gazæorum odio
 prosequens, tunc temporis domi abdi-
 tos comprehendit. Ac primum quidem
 in carcerem eos conjecit, & flagris ver-
 beravit. Deinde omnes in theatrum
 convenientes, adversus eos vociferati
 sunt, quod templi ipsorum violassent, &
 superiorum temporum opportunitate
 ad everfionem & contumeliam Græca-
 nicæ religionis abusi essent. Dumque ita
 vociferantur, & in eadem illorum sele-
 mutuo incitant, tutorem animis conce-
 perunt. Atque ut vulgus seditiosum so-
 let, semetipsos cohortati, ad carcerem
 properant: eosque inde eductos, cru-
 delissimo mortis genere interfecerunt.

Gggg iij